

Hồi Thứ Năm Mười Hai

Tôn Tẫn ngủ quên mất tiên thiên đại, Hải Triều hai lượt cướp tủa tiên lao

Nói về Nam Cực thấy Đông Ba rượt tới thì đứng lại cười nói: "Mi đã già mà còn học thói ăn cướp, lẽ thì mau mau về dinh Tẫn trốn cho khỏi xấu, sao còn dám rượt theo ta?" Đông Ba nói: "Vì người giam lỏng các chơn nhơn nên ta phải ra tay cứu. Nay người lại cả gan dám bắt Tử Trước của ta, ta quyết chẳng cho người chạy thoát". Nói rồi hươi như ý đánh liền, Nam Cực hươi kim câu lên đỡ, rồi bỏ cái tiên thiên đại rớt xuống, bọn Vương Thuyền lượm lấy xong đều bay bổng lên mây, áp vào vây phủ Đông Ba. Đông Ba liệu thế không lại, bèn quày thanh loan bỏ chạy. Nam Cực chẳng rượt theo, liền dẫn chúng tiên về Văn Ba điện. Nam Cực dạy đem túi tiên đại mở ra, bắt Tử Trước đem bỏ vào tủa tiên lao.

Nói về Hải Triều cùng các tiên ngồi ở lư bằng đợi nghe tin Đông Ba, mãi đến canh năm mới thấy Đông Ba thua trận trở về, đem chuyện bên Lâm Tri có phòng bị mà thuật lại một hồi. Hải Triều tham nói: "Ta có hai mươi bốn động chơn nhơn mà đã hai mươi bị chết, mười lăm bị bắt, nay Tử Trước lại bị bắt nữa, lòng ta không khỏi lo phiền. Ta đêm nay quyết tới dinh Tề, trước là cứu các học trò, sau là đánh cho Nam Cực một trận kinh hồn, cho hả lòng tức giận". Nói rồi kêu Bạch Hạc dạy rằng: "Đến canh ba đêm nay người biến làm hình ta, đến cửa đông thành Lâm Tri, kêu Nam Cực ra mà đánh với nó, đừng ra lên vào thành cứu các chơn nhơn và lấy tiên thiên đại, nếu ta vào thành làm xong việc rồi thì ta nổi sấm hiệu, chừng người phải về dinh, phòng có việc chi xảy đến, còn ta cứu được các chơn nhơn rồi, ta sẽ cùng Nam Cực giao phòng". Dạy rồi gọi bọn Phiên Giang, Đảo Hải và Cách Diện mà bảo rằng: "Phiên Giang biến hình ta đánh cửa tây, Đảo Hải biến hình ta đánh cửa nam. Cách Diện biến hình ta đánh cửa bắc. Và ba người phải làm y như lời ta đã dạy Bạch Hạc". Bốn người lãnh lệnh đi liền.

Nói về bên Tề, Nam Cực các tiên mà nói rằng: "Khi hôm Tử Trước bị ta bắt chắc là Hải Triều chẳng chịu ngồi yên, vậy Tôn Liễu Nhứt hãy đoán coi thế nào cho biết". Tôn Tẫn co tay suy đoán rồi nói với Nam Cực rằng: "Đến canh ba đêm nay Hải Triều sai bốn tên học trò biến giả hình va, đến bốn cửa thành lừa cho bọn ta ra đánh, còn Hải Triều lên vào thành cứu các chơn nhơn và trộm tiên thiên đại". Đông

Phương Sóc nghe xong liền nói: "Hải Triều dùng kế ấy chẳng qua là sợ chúng ta đông người, nên phải chia ra mà đánh. Nếu va chẳng đến thì thôi, bằng va đến ta nên tương kế tựu kế, làm cho va biết ta lợi hại. Nay lão tở khá sai mấy người gia hình lão tở và Tôn chơn nhơn tới bốn cửa thành đón đánh, còn lão tở thì giữ tòa tiên lao chúng tiến mai phục hai bên đó, chờ cho va đến áp lại phủ vây, tuy không bắt được, song làm cho va một chuyến kinh hồn". Nam Cực khen phải, tức thì Đông Phương Sóc giả hình mình. Liên Huê giả hình Tôn Tẫn, tới giữ cửa đông: Giáng Long giả hình mình, Phục Hổ giả hình Tôn Tẫn, tới giữ cửa bắc. Bạch Viên giả hình mình tới giữ cửa nam, cửa này thiếu một người Tôn Tẫn cũng được. Tây Phương Sóc giả hình mình. Mao Toại giả hình Tôn Tẫn, tới giữ cửa Tây, Mao Toại thấy sai mình giả hình Tôn Tẫn thì la rối rít lên rằng: "Không! Không! Tôi khôn biến hình làm Tôn Tẫn tam ca tôi đâu, lão tở sai ai thì sai, chớ tôi không khứng chịu, và hồi trận tụ tiên tôi đã biến làm tam ca tôi có nhiều điều bất lợi lắm, tôi đâu còn dám biến làm tam ca tôi nữa. Thôi Lão tở cho tôi biến làm lão tở, để Tây Phương Sóc tiên trưởng biến làm tam ca tôi". Các tiên nghe nói tức cười. Nam Cực y cho như vậy, rồi lại gọi Vân Xương, Hạo Phát Lục My, Vinh Câu, Trường My, đại Đẩu, Trường Tiểu, và Đổm Phúc mà dạy rằng: "Tám người mỗi người lãnh một cái hình bằng giấy, hễ nghe sấm nổ lần thứ ba thì bỏ hình nhơn lại đó mà trở về điện Văn Ba". Các tiên lãnh lệnh đi rồi, Nam Cực lại sai Vương Thuyền, Vương Ngao tới giữa tòa tiên lao và lãnh trị hỏa chảo phòng khi lửa đốt, còn Tôn Tẫn thì giữ Văn ba điện, phải biến hóa như vậy... Như vậy... Điều khiển xong rồi, chờ đến canh ba ai lo việc này.

Nói về bốn người Hải Triều giả, đúng canh ba tới vây đánh bốn cửa thành Lâm Tri, quân vào phi báo, mấy người Nam Cực giả và Tôn Tẫn giả ra thành nghênh địch, Hải Triều giả cùng Nam Cực giả, Tôn Tẫn giả gặp nhau đánh đũa một trận rất hung, Hải Triều thiệt nghe tiếng la inh ỏi thì tưởng là bên Tề mắc kế thì cả mừng, bèn bay lên tới điện Văn Ba, ngó thấy Tôn Tẫn đang ngồi dựa ghế ngủ quên, Hải Triều liền bước tới xách lấy tiên thiên đại và gậy trầm hương rồi tuốt đến tòa tiên lao đặng cứu các chơn nhơn. Vừa tới nơi thì gặp Vương Thuyền, Vương Ngao chặn lại nạt rằng: "Khen mi thật to gan, bỗng dưng dám tới vượt râu hùm". Nói rồi xốc tới đánh nhẫu, Hải Triều hơi gườm rước đánh, đánh được mười hiệp thì thấy Tôn Tẫn cầm gươm nga mi chạy tới, nhắm Hải Triều đánh liền, Hải Triều hơi gườm đánh đỡ, một mình đánh với ba người, sau nghĩ thầm rằng: "Liệu thế ta chưa cứu được các chơn nhơn ngay lúc bây giờ, chi bằng ta hãy về đình, kéo ở đây lâu e có điều không tiện". Nghĩ rồi bèn hóa kim quang bay bổng lên không, xảy nghe sấm nổ, Nam Cực và tám vị táng tiên bay lại vây đánh Hải Triều.

Lúc ấy các Hải Triều giả đang đánh với các Nam Cực giả và Tôn Tẫn giả, bỗng nghe sấm nổ, tưởng là hiệu lệnh của thầy mình bèn lui về giữ dinh Tẫn. Khi về tới

nơi thấy ngoài thành bốn người Nam Cực và ba người Tôn Tẫn rượt theo kêu đánh. Lúc đó tướng binh Tần mới rõ là các Nam Cực và Tôn Tẫn của là giả hết. Bọn Hải Triều giả lại mở cửa thành ra đánh, giả đánh với giả, đánh đùa một trận rất dữ.

Nói về Hải Triều thiết đánh với Nam Cực thiết cùng các tiên, Hải Triều liệng thiên đại đặng thâu các tiên vào túi. Nam Cực thấy vậy, ra hiệu cho các tiên liệng hình chân nhân bằng giấy lên, rồi ẩn mình bay xuống đất, theo Nam Cực về điện Văn Ba. Hải Triều tưởng là thâu được tám vị tắng tiên, bèn xách túi bay thẳng về đình.